

స్నేహాన్ని, అభిమానాన్ని, ప్రేమను దేనితో కొలుస్తారు?
ఆర్థిక విలువలు మానవ సంబంధాల్ని పాడు చేస్తాయా?

సవలిక

శ్రీమేళం

నందం కమాకిపు

4

“సరే నీ వాలా పాతిక లక్షలు. డ్రాఫ్ట్ తీసి ఇవ్వు. నాకు తెలిసిన వ్యక్తులున్నారు. వారి దగ్గర ఫారిన్ మెటీరియల్ తక్కువ రేటుకి దొరుకుతుంది. నువ్వీ లోపు ఇక్కడ మంచి స్థలం కాని, బిల్డింగ్ కాని వుంటే కొని వుంచు. నా దగ్గరున్న ఐదు లక్షలు నీకిచ్చి వెడతాను. అది నీ దగ్గరుంచి అవసరానికి ఖర్చుపెట్టు”.

“అలాగే”

“ఇప్పుడే మనం ఆర్డరు బుక్ చేసుకుంటే, ఫారిన్ నుండి అవి వచ్చేసరికి ఆరు నెలలు పడుతుంది”.

“ఇంతకీ ఏం బిజినెస్?”

“చెప్పానుగదా. ఫారిన్ నుండి మెటీరియల్ తెప్పించి ఇక్కడ మనం స్పేర్ సార్వ్ తయారుచేయడం. ఏం! ఈ బిజినెస్ నీకు నచ్చలేదా?”

“అబ్బే అదికాదు వూరికే అడిగాను”.

“ఈ బిజినెస్ని మవ్వే మేనేజ్ చేద్దువుగాని. మూడువంతులు లాభం మవ్వే ప్రాసుకో” అన్నాడు కిరీటి.

“కిరీటి! నీ మేలు మర్చిపోను” శశాంక ఆనందపడిపోయాడు.

“ఈ కృతజ్ఞతలు కాదు నాక్కావలసింది” లాభాలు.

“నువ్వే మాస్తావుగా ఈ శశాంక ప్రజ్ఞ. కాని కిరీటి! నాదొక్క కోరికరా?”

“ఏమిటది?”

“ఈ విషయం ప్రభాకర్ కి తెలియనీకు”

కిరీటి పకపకా నవ్వాడు. నవ్వి-

“ఓన్ అంతేకదా” అన్నాడు.

ఇంతలో నాకరు ‘టీ’ పట్టుకొచ్చాడు.

“ఇప్పుడెందుకురా”

“తీసుకో మా వంటవాడు ‘టీ’ చెయ్యడంలో ఎక్స్ పర్ట్” అంటూ శశాంక ఒక

స్వ కిరీటి కందించాడు.

ఇద్దరూ టీ తాగారు.

“కిరీటి! మా ఆఫీసు చూస్తావా?”

“ఓ.కె. నేను రెడీ”

“అయితే వుండు నేను డ్రెస్ చేసుకువస్తాను” అంటూ శశాంక లోపలి కెళ్ళాడు.

కిరీటి టేబుల్ మీదున్న పేపరు చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. పేజీ తిప్పి వార్తలు చదువుతున్నవాడల్లా ఒక మూలగా పెద్ద అక్షరాలతో వేసిన వార్తచూసి పులిక్కి పడ్డాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ చదివాడు. మనసంతా శూన్యమయిపోయింది.

మెట్లమీద శశాంక బూట్లశబ్దం వినిపించింది.

కిరీటి సర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

“వెడదామా?”

పేపరు టేబుల్ మీద పెట్టి కిరీటి లేచాడు.

ఇద్దరూ బయటకు రాబోతుండగా సోర్టితోలో ఓ కారు ఆగడం, ఆ కారులోంచి ఓ స్త్రీ దిగడం జరిగాయి.

ఆమె గబగబా లోపలికొచ్చింది. ఆవిడను చూస్తూనే శశాంక ముఖం ముడుచుకుంది.

“శశాంకా! కిరీటి వచ్చాడటగా ఏడి?” అనడిగింది.

“నీ కెవరు చెప్పారు?”

“ఎవరో చెప్పారులే. కిరీటి ఏడి?”

వరండా ప్రక్కనుంచి చేతిలో గులాబీతో వస్తున్న కిరీటిని చూపుతూ- “అడుగో కిరీటి” అన్నాడు శశాంక.

ఆమె కిరీటికి దగ్గరగా వెళ్ళింది. అతన్ని పై నుంచి క్రిందివరకూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ- “కిరీటి! ఎంత మారిపోయావు నవ్వు” అంది.

‘తెల్లగా, లావుగా విపరీతమైన అలంకరణతో చూడగానే జాగుప్ప కలిగించే వస్త్రాలంకరణతో వున్న ఈవిడెవరు?’ అనుకున్నాడు కిరీటి.

“కిరీటి! నేనెవరో గుర్తుపట్టలేదా? సుధని” అంది.

కిరీటి తెల్లబోయాడు.

సుధ అతనివేసే రెప్పవేయకుండా చూస్తోంది.

శశాంకకి చాలా చిరాగ్గా వుంది. ఈ సుధ ఇప్పుడే రావాలా అనుకున్నాడు.

“కిరీటి! మనం బయలుదేరుదామా?” శశాంక అన్నాడు.

“ఎక్కడికి?” సుధ అడిగింది.

“మా ఆఫీసు కిరీటికి చూపించాలని”

“అయితే పదండి నేనూ వస్తాను. మీ ఆఫీసు నుంచి మా ఇంటికెడదాం”

అంది సుధ.

శశాంకకు ఏం అనడానికి తోచలేదు.

ముగ్గురూ కారులో కూర్చున్నారు. శశాంక స్టీరింగ్ ముందు కూర్చున్నాడు.

వెనుక సీట్లో కిరీటి, సుధ కూర్చున్నారు.

సుధ కిరీటిని తినేసేటట్లు చూస్తోంది.

“కిరీటి రేఖ చెబితే మొదట నమ్మలేదు”.

రేఖ మాటవిని శశాంక చటుక్కున వెనక్కి తిరిగి-

“రేఖ ఫోన్ చేసిందా?” అనడిగాడు.

“అవును గంట క్రితం ఫోన్ చేసి- మా ఇంటికి కిరీటి అంకుల్ వచ్చారు.

అన్నయ్య ఫ్రండ్, కోటీశ్వరులు. అన్నట్లు ఆయన మీకూడా క్లాస్ మేట్ కడ

అంది. అదివిని నేను ఆశ్చర్యపోతూ ఏవేవో ప్రశ్నలు వేశాను. ఆంటీ! అదంతా

నాకు తెలియదు. మీరే వచ్చి చూడండి అంది. ఇక నేను ఆగలేక వచ్చేశాను” అంది.

సుధ.

‘మంచిపని చేశావులే’ శశాంక మనసులో విసుక్కున్నాడు.

“కిరీటి! ఇప్పుడెక్కడ వుంటున్నావ్?”

“బాంబేలో” శశాంక జవాబు చెప్పాడు.

సుధ చిరాగ్గా చూసింది.- “కిరీటి! నువ్వు చాలా మారిపోయావు. ఇదివరకు పన్నుగా వుండేవాడివి. ఇప్పుడు పాడుక్కి తగ్గ లావులో ఠీవిగా, అందంగా వున్నావు” అంది.

కిరీటి నవ్వి పూరుకున్నాడు.

“నువ్వి పూరు ఎప్పుడొచ్చావ్?”

“నిన్న”

సుధ ముఖం కోపంతో ఎర్రబడింది.

“నిన్ననగా వచ్చి నాకింతవరకు ఫోన్ చెయ్యలేదు.

నన్ను పూర్తిగా మర్చిపోయావు కదూ?”

సుధ మాటలకి నవ్వాలో, ఏడవాలో అర్థం కాలేదు కిరీటికి. “సుధ... సుధేనా ఇలా మాట్లాడేది?

వదేళ్ళనాడు తనని దారుణంగా అవమానించిన

సుధ ఈనాడిలా మాట్లాడుతోంది...

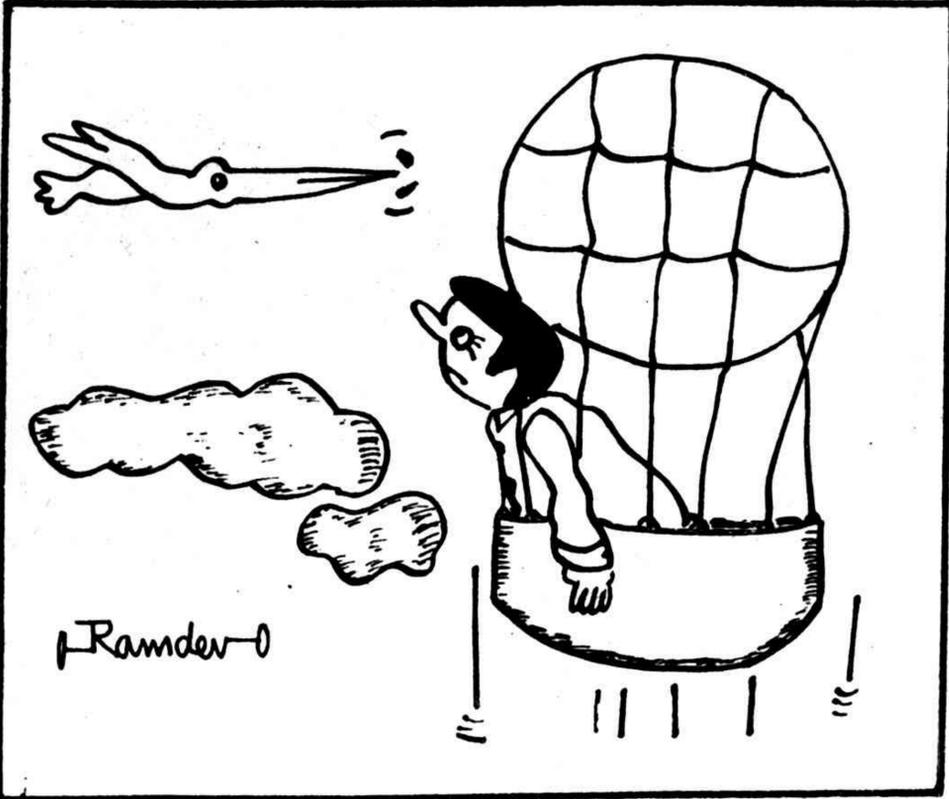
కిరీటి కళ్ళముందు ఆనాటి సుధ మెదిలింది.

** ** *

ఆనాడు సుధ నన్నగా, తెల్లగా, పాడుగ్గా పన్నజాజి మొగ్గాలా వుండేది.

కిరీటి కాలేజీలో చదివేటప్పుడు సుధ కూడా అతని క్లాస్ మేటే.

నీలి మేఘం

ఆమెకు కిరీటంపే వెర్రిప్రేమ. అతన్ని ఆరాధించింది. అతని ప్రేమకోసం తపించిపోయింది. అతనికి ఎన్నో ప్రేమ లేఖలు రాసింది. "కిరీటీ! నువ్వులేనిదే నేను బ్రతకలేను. నేను ధనవంతులాలనని, నువ్వు పేదవాడివని సంకోచించకు. ధనంకంటే ప్రేమ గొప్పది" అంటూ ఏవేవో వ్రాసేది.

కాని కిరీటీ సమాధానం ఇచ్చేవాడు కాదు. మూడు సంవత్సరాలు గడిచాయి. చివరిరోజు సుధ అతని దగ్గరకొచ్చి "వెడుతున్నానని" వెప్పింది. కిరీటీ మొదటిసారిగా తన మనస్సు విప్పి సుధకు వెప్పాడు- "సుధా! మీకు ఇన్నాళ్ళూ సమాధానం ఇవ్వనందుకు ఏమీ అనుకోకండి. "ఈ సంఘంలో నాకంటూ ఒక స్థానం ఏర్పరచుకున్న రోజునమీ దగ్గరకొచ్చి, మీ ఉత్తరాలకు జవాబు వెబుతాను" అన్నాడు. సుధ ఆ మాటలు మౌనంగా విని వెళ్ళిపోయింది! కిరీటీ ఆశించినట్టు అతనికేస్థానం ఏర్పడలేదు. ఎటువంటి పుద్యోగమూ రాలేదు! పదేళ్ళ క్రితం హైదరాబాద్ వచ్చినప్పుడు శశాంక, ప్రభాకర్ ని కలిశాక, సుధని కలిశాడు. కాలేజీ రోజులనాటి సుధను తలుచుకుంటూ ఎంతో ఆశతో ఆమెదగ్గర కెళ్ళాడు. అప్పుడు సుధ అన్న మాటలు కిరీటీ ఈ జన్మలో మరచిపోలేనివి. "కిరీటీ! తెలిసీ తెలియని వయస్సులో నిన్ను ప్రేమించానని భ్రమించాను. ప్రేమకు సరైన నిర్వచనం నాకిప్పుడు తెలిసింది. ఆనాటి నా స్థితి తలచుకుంటే నాకిప్పుడు ఎంతో నవ్వాస్తోంది. ప్రేమ అన్నం పెట్టదని, ప్రేమని తింటూ బ్రతకలేమని తెలుసుకున్నాను. నాకిప్పుడు డబ్బుకావాలి. నగలూ, కార్లూ, మేడా, పట్టు చీరలూ కావాలి. నువ్విస్తావా? చెప్ప? పెళ్ళి చేసుకుందాం" అంది. ఆ మాటలతో కిరీటీ తల తిరిగిపోయింది. ఆ నాడు ఎన్నో ప్రేమ లేఖలు రాసిన సుధేనా ఇలా మాట్లాడేది? "అది కాదు సుధా? చిన్న పుద్యోగమైనా..." తరువాత మాటలు పూర్తి

జూన్ 26 విడుదలలు

<p>ఆంధ్రజ్యోతి-పద్మలయ నవలానవ మోహిని సస్యెన్ బ్రిల్లంట్ ఫాటీల్ బతుమతి హందిన</p> <p>* హాతి పద్మినీదేవి ఆంధ్రజ్యోతి సెన్సేషనల్ సీరియల్</p> <p>* నీడలతో క్రీడలు వెల: రూ. 25/-</p>	<p>మయూరి వెరపత్రికలో నీలియల్ గా ప్రచురింపబడ్డ అందాల తార</p> <p>జయ ప్రసాద ప్రేమించే వెలికోసం అందించా రామకాంఠిక బ్రిల్లంట్</p> <p>* ప్రేమించుకుంటిం వెల: రూ. 20/-</p>
<p>సంఘాల విషయం</p> <p>* నీతాపతీయం వెల: రూ. 13/- ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక నీలియల్</p> <p>శ్రీమతి హరిచందన</p> <p>* కళ్యాణి వెల: రూ. 18/-</p>	<p>కె. చిర్రుల</p> <p>* జీవన సమరంలో వెల: రూ. 13/-</p> <p>శ్రీమతి జి. భవని కృష్ణమూర్తి</p> <p>* జైతన్య వెల: రూ. 20/- యస్. భిరత్ దేవి</p> <p>* ప్రేమకు జీవం... వెల: రూ. 18/-</p>

పద్మలయ పబ్లికేషన్స్
రామమందిరం వద్ద, ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2

మీకు సంతానం కావాలా?

ఆపరేషన్ ఇతర వైద్య చికిత్సలతో నిరాశ చెందిన సోదర సోదరీమణులు మా సలహాచే సంతానవంతులై యిచ్చిన యోగ్యతా పత్రములు కలవు.

శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం డాక్టరు గారికి. మాకు వివాహమయి 6 సం॥ అయినది. తమను స్వయంగా కలసి మీ సలహాను 3 మాసములు ఆచరించుట వలన మాకు సంతానం కలెను. -.. ప్రభాకర్. (బుకింగ్ క్లర్క్) వెంకటేశ్వలూకెస్, విజయవాడ - 10

స్వయముగా గాని, షోస్టర్ ద్వారా గాని సంప్రతించండి

శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద 1 వ లైను, కేనారెస్కర పేట
రామాలయం వీధి, తేనాలి విజయవాడ - 3
గురువారం - ఆదివారం మంగళవారం, బుధవారం, శనివారం
మం॥ 12 గం॥ నుండి సా॥ 5 గం॥ వరకు

చెయ్యకముందే సుధ బిగ్గరగా నవ్వింది.

“సారీ! నీకు వుద్యోగమా? కిరీటీ! నన్ను ప్రేమించామంటూ నచ్చిన, నాళ్ళందరికీ వుద్యోగాలిప్పిస్తే మా నాన్నగారి కంపెనీ చాలదు” అంది.

కిరీటీకి అసహ్యం వేసింది. అక్కడ, అమె ఎదుట వుండలేకపోయాడు. అప్పుడే మొదటిసారిగా అనిపించింది. అంతా ప్రేమ, త్యాగం గురించి రాస్తుంటారు. కానీ, అదంతా అబద్ధం. ఈలోకంలో ప్రేమ లేదు. అత్యయత లేదు. ఉన్నదంతా స్వార్థం, ధనం. ఓ మనిషి! నువ్వెవరినీ ప్రేమించకు. జీవితంలో నిమ్మ సర్వ నాశనం చేసేది ప్రేమ. కొందరు డబ్బు పేరుతో వచ్చిస్తే, ప్రేమ పేరుతో వచ్చిస్తుంది. ప్రేమి నమ్మకు. ప్రేమించకు. కిరీటీకి బిగ్గరగా అరిచి చెప్పాలనిపించింది. ఆవేశాన్ని అతి కష్టంమీద అణచుకుంటూ రోడ్డుమీద కొచ్చి నిలబడిపోయాడు.

** ** *

“ఏవిటి కిరీటీ ఆలోచిస్తున్నావు.” సుధ ప్రశ్నతో ఈ లోకం లోకి వచ్చాడు కిరీటీ.

సుధ-తన భర్త గురించి, బిజినెస్ గురించి, పిల్లల గురించి చెబుతోంది. కిరీటీ అన్య మనస్కంగా ‘పూ’ కొడుతున్నాడు.

“కిరీటీ! నువ్వుంత వాడివవుతావని అనుకోలేదు” అంది సుధ మళ్ళా. ఆ మాటల్లో, ఆనాడు తొందరపడి తిరస్కరించాననే బాధ కూడా మిళితమైవుంది.

కిరీటీ మాట్లాడలేదు.

కారు శశాంక ఆఫీసు ముందు ఆగింది. ముగ్గురూ దిగి లోపలికెళ్ళారు. శశాంక ఆఫీసుగురించి చెబుతున్నాడు. కానీ! కిరీటీలో ఏమాత్రం వుత్సాహం లేదు. సుధ రాకతో, మాటలతో అతనిలో చిరాకు, విసుగు ప్రవేశించాయి.

ఒక గంట ఆఫీసులోవుండి, ఆ తర్వాత తిరిగి ఇంటికి వచ్చారు. సుధ కిరీటీని తన ఇంటికి భోజనానికి పిలిచింది.

శశాంక అందుకు ఒప్పుకోలేదు.

సుధ రోషంతో “నిన్నల్లా మీ ఇంట్లోనే వున్నాడుగా. కిరీటీకి మేంకూడా స్నేహితులమే” అంది.

సుధ మాటకి కిరీటీ నవ్వాడు.

“ఉంటేమాత్రం, ఈ రోజుకూడా వుండకూడదా? సాయంత్రం మీ ఇంటికి వస్తాడే” అన్నాడు శశాంక.

“కాదు ఇప్పుడే రావాలి. నేనింట్లో ఏర్పాట్లు చెయ్యమని వెప్పి వచ్చాను.

“కిరీటీ! నువ్వు నా ఇంటికి రావా?” సుధ అభ్యర్థించింది.

“ఇప్పుడు రాదు అని చెప్పాను కదా?” అన్నాడు శశాంక.

సుధ కిరీటీనేపు మాడసాగింది. కిరీటీకి ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. ఇంతలో మేడపైనుంచి రేఖ వస్తూ-

“అంకుల్! మీరు వచ్చేశారా! మీకోసం నేనివ్వాలి కాలేజీకి శెలవు పెట్టాను” అంది దగ్గరకు వచ్చి.

“ఎందుకు రేఖా?” అన్నాడు కిరీటీ నవ్వుతూ.

“మీకు లంచ్ ఏర్పాట్లన్నీ దగ్గరుండి చెయ్యాలని ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. అంకుల్ నేనీపూట వంట కూడా చేశాను. నేను చేసినవి రుచి చూసి ఎలా వున్నాయో చెప్పాలి? రండి అంకుల్ చల్లారిపోతాయి సదాగ్గాలు. అంటే! నువ్వు కూడా ఈ పూట ఇక్కడే భోజనం చెయ్యాలి” అంది రేఖ.

“నేనా?”

“అవునాంటే! రా!” అంటూ రేఖ సుధ వెయ్యి వుచ్చుకుని-

“మీరు రండి!” అని కిరీటీనీ, శశాంకనూ పిలిచింది.

“సుధ రేఖ మాటని కాదనలేకపోయింది.

ఈ సమస్య తేలిగ్గా పరిష్కారమైనందుకు కిరీటీ హాయిగా పూసరి పీల్చు కున్నాడు

రేఖ వడ్డన ప్రారంభించింది. శశాంక, కిరీటీ, మాలతి, సుధ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు.

“రేఖా! నువ్వు కూర్చో. వంటావిడ వడ్డిస్తుందిలే” అన్నాడు శశాంక.

“ఉహూ! నేను చేసినవి నేనే వడ్డించాలి” అంది రేఖ.

“ఇవన్నీ నువ్వే చేశావా?” సుధ అడిగింది.

“ఈ స్వీట్స్, గుత్తి వంకాయ కూర, కొబ్బరి వట్నీ, పకోడి నేనే చేశాను” అంటూ ముందు అవి వడ్డించింది.

“ఎలా వున్నాయో వెప్పాలి అంకుల్!”

“కిరీటీ రుచిచూసి “చాలా బావున్నాయి” అన్నాడు.

“రేఖా! నువ్వు మెడిసిన్లోనేకాదు వంటలో కూడా ఎక్స్పర్ట్ నే నన్నమాట!” అంది సుధ.

“రేఖా! బోంబేలో రోజూ స్వీట్స్ తిని విసుగెత్తిన నాకు ఇవి ఎంతో బాగున్నాయి. మళ్ళా మళ్ళా తినాలని పిస్తోంది” అన్నాడు కిరీటీ.

ఆ మాటకి రేఖ ఆనందపడిపోయి “థాంక్యూ అంకుల్” అంది.

భోజనమయ్యాక శశాంక ఎవరో వస్తే మాట్లాడుతూ కూర్చుండిపోయాడు.

కిరీటీ మేడమీద తన గదిలోకి వెళ్ళాడు. సుధ అతని వెంటే వచ్చింది. కిరీటీ సోఫాలో కూర్చుని సిగార్ వెలిగించుకున్నాడు. సుధ అతని ప్రక్కనే కూర్చుని-

“కిరీటీ! నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివి” అంది అతని కోయిని తాకుతూ.

కిరీటీ వెనక్కి వారి నవ్వు పూరుకున్నాడు.

“కిరీటీ! నువ్వు పాతరోజులు తిరిగి వస్తే ఎంత బాగుండును.”

“ఎందుకు?”

“కిరీటీ! నేను జీవితంలో చాలా సెద్ద పాఠాలు చేశాను”

ఆ పాఠసాటేమిటో కిరీటీకి అర్థమైంది. సుధ ఇలా పచ్చాల్తాప పడడం కిరీటీకి చాలా ఆనందంగా వుంది. సుధనోటినుంచి ఇలాంటి మాటలే ఇంకా ఇంకా వినాలని పించింది.

“ఏవిటా పాఠాలు సుధా?” కిరీటీ అడిగాడు.

సుధ ఆ మాటకి సమాధానం చెప్పకుండా మూట మారుస్తూ-

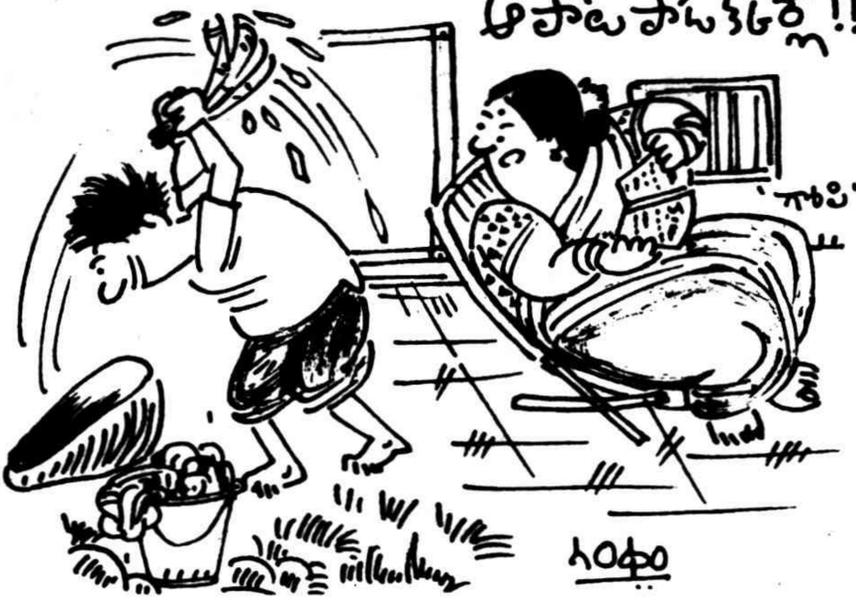
“కిరీటీ! నువ్వు విదేశాన్ని తిరిగావా?” అనడిగింది.

“అ...బిజినెస్ పనులమీద ప్రపంచమంతా తిరిగాను.”

“కిరీటీ! నేను బొంబాయి మాడాలని ఎన్నాళ్ళనుంచో అనుకుంటున్నాను. కానీ ఇప్పటివరకూ కుదరలేదు.”

“ఏం. మీ ఆయన్ని అడగలేకపోయావా?”

ఇదేనూ మళ్ళీ..... నానా
సంపాదించియివితనా..నానా మాటల్లోకి మించు-
ప్రశాంతు పాటకర్ణ!!

నీలిమేఘం

'అయనా, కనీసం పినిమాక్కూడా రారు. క్లబ్బూ, పేకాలూ, స్నేహితులు ఇప్పుంటే వాలు' అంది సుధ నిట్టూరుస్తూ.
ఆ మాటకి కిరీటి నవ్వుకున్నాడు.
"కిరీటి! నువ్వెప్పుడెదుతున్నావు బోంబే?"
"నిట్టండి ఉదయం ఫ్లైట్."'

"టికెట్ బుక్ చేయించుకున్నావా?"

"లేదు. రేపు చేయించుకుంటాను."

సుధ కిరీటికి దగ్గరగా జరిగింది. ఆమె మెత్తటి శరీరం తగులుతూంటే కిరీటికి కంపరంగా వుంది. సుధ అతని భుజం మీద వెయ్యివేసి-"కిరీటి! నాకు బోంబే చూడాలని వుంది. నీలో నేనుకూడా రానా?" అనడిగింది.

"వీ ఆయన పూరుకుంటాడా?"

"ఊరుకోక ఏంచేస్తాడు. అయినా, నాగురించి ఆయనకంత శ్రద్ధ లేదులే. నేనెలా పోయినా ఆయనకక్కర్లేదు"

ఆ మాటల్లో నిరాశా, దిగులూ లొంగిమాశాయి.

"కిరీటి! నవ్వెందుకింకా పెళ్ళి చేసుకోలేదు."

"బిజినెస్ పనుల్లో తీరక. అనుకున్నది సాధించే వరకూ చేసుకోకూడదను కున్నాను. ఇప్పుడు నా లక్ష్యం నెరవేరింది. లక్షలు సంపాదించాను. ఇప్పుడు పెళ్ళి చేసుకుని జీవితంలో స్థిరపడాలనుకుంటున్నాను"

"నిజంగానా?"

"నిం వద్దంటావా?"

"అబ్బే...అది...కాదు..." అంటూ సుధ అగిపోయింది.

"మా ఆయనకి విడాకులిస్తాను. నన్ను పెళ్ళిచేసుకో" అని అంటుందేమోనని అనుకున్నాడు.

ఆమెనింకా వుడికించాలనిపించింది.

"సుధా! నీలా అందంగా వుండే అమ్మాయిని చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. నీ ఎరికలో ఎవరన్నా వుంటే వెళ్ళు. బీద వాళ్ళయినా ఫర్వాలేదు"

సుధ, అతనివేపు ఓసారి ఓరగా చూసి తలదించుకుంది.

ఐదు నిమిషాలు గడిచాయి.

1986 ప్రకాశన వ్యాజ్ కవలలు!

కాయేటి మేటి కవయిత్రి

కవితలు
ముద్రాకర్మ

- ★ చుక్క-చుక్క-చుక్క (శ్లోకవల్లీ శ్రీరియత)..... 26/-
- ★ కరివన సాధం (అంధ్రప్రదేశ్ వల్లీ శ్రీరియత)..... 22/-
- ★ పాతొగంగ (అంధ్రప్రదేశ్ వల్లీ శ్రీరియత)..... 20/-
- ★ స్లోక్-స్లోక్-స్లోక్ (అంధ్రప్రదేశ్ వల్లీ కవయిత్రి కవల)..... 22/-
- ★ అడయినా (శ్రీశ్రీ-డైరెక్ట్ కవల) (సంకలనం & సంకలనం)..... 24/-
- ★ నిడగొల్లం..... 22/-
- ★ మమతలడియల..... 19/-
- ★ మరచిపోకుక్కోం (కలువల శ్రీరియత)..... 18/-
- ★ నిజలు నీడలు..... 20/-
- ★ అలకలకొలికి (శ్లోక మంజులీ శ్రీరియత)..... 22/-

లక్ష్మీపబ్లికేషన్స్

కమలంబింబీని, విజయవాడ-2

ఆన్లైన్ వేషన్స్

VIP సూపర్ కేస్
కొనండి!

బ్రాఫ్ కేస్ ఉచితంగా పొందండి!
33 శాతం ఆదా చేయండి!

విజయవాడ వోర్కూప్స్: * బీసెంట్ రోడ్, ఫోన్: 77117

* చల్లపల్లి బంగళా, ఫోన్: 64024

* వన్ లాన్ హెడ్ ఫోస్టాఫీసు ఎదురుగా, ఫోన్: 75119

గుంటూరు: బ్రాడీపేట, మెయిన్ రోడ్, ఫోన్: 22107

విశాఖపట్టణం: T.S.R. కాంప్లెక్స్, స్టేషన్ రోడ్, ఫోన్: 61896

విజయనగరం: బాలాజీ కాంప్లెక్స్, M.G. రోడ్.

హైదరాబాద్: * రిడ్జ్ హోటల్ రోడ్, ఫోన్: 233655

* ఫోస్టాఫీసు ఎదురుగా, చిక్కడపల్లి.

* గ్రామర్ స్కూల్ ఎదురుగా, అబ్బిడ్డ.

ఇద్దరూ మానంగా కూర్చున్నారు.

“సుధా! కాస్తేపు పడుకుంటాను” అన్నాడు కిరీటి బద్ధకంగా ఆవలిస్తూ.

“అలాగే. నేను సాయంత్రం వస్తాను. అన్నట్టు కిరీటి! నిశ్రాంట్ కేఫర్ ఇక్కడే వున్నాడు. నీకు తెలుసా?” అంది సుధ సోఫాలోంచి లేచి.

“కేఫరా?”

“అవును. ఏదో ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాడు. ఆ వివరాలు నాకు తెలియవు. ఇక నేను వెదుతున్నాను” అని వెళ్ళిపోయింది సుధ.

కేఫర్ ఇక్కడే వున్నాడా?

అతని మనస్సు నిండా కేఫరమే ఆకమించాడు.

*** ** *

కేఫర్ కూడా కిరీటి క్లాస్ మేటు.

అతను చాలా నెమ్మదిగా వుండేవాడు. తన చదువేమిటో? తనేమిటో? అంటే. ఇంకే విషయం పట్టించుకునేవాడు కాదు.

శశాంకా, ప్రభాకర్ కోరి కిరీటితో స్నేహం చేస్తే, కిరీటి మాత్రం కేఫర్ తో స్నేహం చెయ్యాలని కోరుకునేవాడు.

కేఫర్ మంచి రచయిత కూడా. కాలేజీ మేగ్జియిన్లో కథలూ, గేయాలూ రాసేవాడు.

కేఫర్ ని చూసి కిరీటికూడా కథలు రాయాలని, రచయిత కావాలని అనిపించింది.

ఒక కథ రాసి కేఫర్ కి చూపించాడు. అదే మొదలు అతనితో మాట్లాడడం. ఆ సమయంలో కేఫర్ లైబ్రరీలో కూర్చుని చదువుకుంటున్నాడు. కిరీటి అతని ప్రక్కన కూర్చుని మెల్లగా వచ్చినపని చెప్పాడు. కేఫర్ చిన్నగా నవ్వి-“ఇలా ఇవ్వండి. చదివి చెబుతాను” అన్నాడు.

కిరీటి తను రాసిన కథ యిచ్చాడు. కేఫర్ చదువుతుంటే కిరీటి అతని ముఖంలోకి ఆత్రంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు. కేఫర్ అంతా చదివి-

“ఇది మీరు స్వంతంగా రాసిన కథేనా?” అని అడిగాడు.

“అవునండీ!”

“మీరేమీ అనుకోకండి. ఈ కథ బాగాలేదు”

“కిరీటికి చెప్పరాని వుక్రోశం కలిగింది. కేఫర్ జెలసీతో అలా అంటున్నాడని అనుకున్నాడు. వెంటనే లేచి అతని చేతిలోని కావితాలు లాక్కున్నాడు.

“థాంక్యండి. మీకు శ్రమ ఇచ్చాను. “అంటూ చరచరా బయటకొచ్చేశాడు.

తరువాత ఆ కథని ప్రతిక్రి పంపాడు కిరీటి. నెలరోజుల్లో ఆ కథ తిరిగొచ్చింది. అప్పటిగ్గానే అతని మైకం వదలేదు. కేఫర్ మీద పెంచుకున్న కోపం తగ్గి అతని మీద సదభిప్రాయం ఏర్పడింది. అంతకు ముందు కేఫర్ పలుకరించినా మాట్లాడేవాడు కాదు. ఆ కథ తిరిగొచ్చిన రోజున తనే వెళ్ళి కేఫర్ తో ఆ విషయం చెప్పాడు కిరీటి.

కేఫర్ నొచ్చుకుని “మీరేం బాధ పడకండి కిరీటి! కథలు ఎలా రాయాలో నేను చెబుతాను” అన్నాడు.

కానీ, కిరీటిలో అప్పటికే కథలు రాయాలన్న వుత్సాహం చచ్చిపోయింది.

“వద్దండీ. నాకు కథలు రాయాలని లేదు. మీరు మంచి రచయితగా పేరు తెచ్చుకోండి. అది చాలు నాకు” అన్నాడు.

కిరీటి మాటలకు కేఫర్ చలించిపోయాడు.

అది మొదలు వారి స్నేహం మరింత బలపడింది. ప్రతి సాయంత్రం ఇద్దరూ కూర్చుని సాహిత్యం గురించి చర్చించుకునేవారు. కేఫర్ తను రాసిన కథలు కిరీటికి చదివి వినిపించేవాడు. కిరీటి విని తనకు తోచిన సలహాలు ఇస్తూవుండేవాడు. ఇక, ఆ తర్వాత డిగ్రీ అయ్యాక ఆరేళ్ల వరకూ కేఫర్ విషయమేమీ కిరీటికి తెలీదు.

కిరీటి బాంబేలో బిజినెస్ మొదలెట్టాక ఒకసారి ఇంటికి వచ్చాడు. అప్పడొక విషయం తెలిసినదంతనికి.

కిరీటి చెల్లెలు ఎవరిచేతనో దారుణంగా మోసగించబడితే కేఫర్ ఆడుకున్నాడు.

అమలాపురం సాహితీ మిత్రముద్రల ఆధ్వర్యన జూన్ 15వ తేదీన జరిగిన మహాకవి శ్రీశ్రీ తృతీయ వర్ణంల సభలో ప్రసంగిస్తున్న మండలి అధ్యక్షులు శ్రీ రేకవల్లి శ్రీనివాసమూర్తి; డాక్టర్ సుమనశ్రీ, శ్రీ కన్నెబోయిన వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ నల్లా నరసింహమూర్తి ఫోటోలో వున్నారు.

అంతేకాదు, తన బంధువుల్లో మంచి కుర్రాడిని చూసి కిరీటి చెల్లెలనిచ్చి పెళ్ళి చేశాడు. ఆ పెళ్ళికోసం కేఫర్ తన నవల మీద వచ్చిన డబ్బు ఐదువేలు వుంటే ఖర్చు పెట్టాడు.

తన తల్లి దండ్రులు ఈ విషయాలు చెబుతుంటే కిరీటి నమ్మలేకపోయాడు. వాళ్ళకి నిజమైన కొడుకు తనుకాదు. కేఫరే! అనుకున్నాడు కిరీటి.

కేఫర్ పేర ఐదువేలు డ్రాఫ్టు పంపించాడు కిరీటి. కానీ, కేఫర్ ఆ డ్రాఫ్టు తిరిగి పంపిస్తూ-“నీ చెల్లెలు నాకు మాత్రం చెల్లెలు కాదా?” అన్నాడు.

అది చదివాక కేఫర్ మీద అభిమానం, గౌరవం రెట్టింపయ్యాయి.

తనింత ప్రసంచాన్ని చూశాడు. ఎక్కడకు వెళ్ళినా స్వార్థపరులే కన్పించారు. కేఫర్ లాంటి వ్యక్తి ఎక్కడా కనబడలేదు.

కేఫర్ ఇక్కడున్నాడని తెలియగానే అతన్ని ఎప్పడు చూద్దామా అని కిరీటి మనస్సు ఆరాల పడసాగింది.

*** ** *

కిరీటి నిద్ర లేచే సరికి సాయంత్రం నాలుగయింది. టీ త్రాగి, ముఖం కడుక్కుని డ్రెస్ చేసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత రేఖ స్నేహితురాళ్ళతో మాట్లాడి, ప్రభాకర్ తో కలిసి అతనింటికి బయలుదేరాడు.

మధ్య దారిలో కిరీటి ప్రభాకర్ ని అడిగాడు-

“ప్రభా! నీకు కేఫర్ ఇల్లు తెలుసా?”

“తెలుసు.”

“ఓ సారి అతనింటికి తీసుకెళ్లు.”

“ఇప్పుడా?”

“అవును. కేఫర్ ని చూడాలి.”

“ప్రభాకర్ కి ఇష్టం లేకపోయినా కిరీటికోసం తప్పని సరిగా ఒప్పుకున్నాడు. కారు కేఫర్ ఇంటిముందు ఆగింది.

(ఇంకా వుంది)

